

ADVIES

CRB 2014-0318

Voorontwerp van wet houdende uitvoering van het
pact competitiviteit, werkgelegenheid en relance
en de ontwerpen van uitvoeringsbesluiten

**Advies m.b.t. het voorontwerp van wet houdende uitvoering van het
pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance en de ontwerpen
van uitvoeringsbesluiten**

**Brussel
25-02-2014**

Advies m.b.t. het voorontwerp van wet houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance en de ontwerpen van uitvoeringsbesluiten

Inbehandelingneming

Per brief van 24 januari 2014 heeft de heer E. Di Rupo, Eerste minister, het advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven ingewonnen over het voorontwerp van wet houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance en een reeks uitvoeringsbesluiten. Daarnaast werden aan de Raden in uitvoering van het Pact voor Competitiviteit, Werkgelegenheid en Relance nog twee bijkomende vragen gesteld inzake opleiding en stages.

Voorheen, per brief van 17 december 2013, had mevrouw M. De Coninck, minister van Werk, aan de Nationale Arbeidsraad het advies gevraagd over een wetsontwerp en diverse koninklijke besluiten tot invoering van een eenvormig socialezekerheidsstatuut voor de stelsels van alternerend leren en werken. Dit wetsontwerp werd echter geïntegreerd in het voorontwerp van wet houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance en ook de uitvoeringsbesluiten werden hierna licht gewijzigd en verbeterd.

Vervolgens heeft mevrouw M. De Coninck, minister van Werk, bij brief van 12 februari 2014 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profitsector. Dat ontwerp geeft uitvoering aan de vermindering van de loonkosten die in het kader van het competitiviteitspact is voorzien voor de socialprofitsector.

Het onderzoek van dit dossier werd toevertrouwd aan de gemengde commissie Pact voor Competitiviteit, Werkgelegenheid en Relance, die daarbij kon rekenen op de bereidwillige medewerkers van de Beleidscel van de Premier en de Beleidscel Werk.

Op verslag van die commissie hebben de Raden op 25 februari 2014 navolgend unaniem advies uitgebracht.

ADVIES VAN DE CENTRALE RAAD VOOR HET BEDRIJFSLEVEN EN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

1 Inleiding

Per brief van 24 januari 2014 heeft de heer E. Di Rupo, Eerste minister, het advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven ingewonnen over het voorontwerp van wet houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance en een reeks uitvoeringsbesluiten.

Conform de beslissing van de ministerraad, werden de Raden verzocht om zich binnen een termijn van 30 dagen uit te spreken over de aspecten in genoemd voorontwerp van wet en de uitvoeringsbesluiten die binnen hun bevoegdheidsdomein vallen. Het gaat ondermeer om de luiken alternerend leren en werken, lastenverlagingen, opleidingsinspanningen, innovatie, welvaartsaanpassing, zones in moeilijkheden.

Naast dit advies over de voorgelegde teksten, werden de Raden eveneens verzocht om:

- In overleg met elkaar een analyse te maken van de modaliteiten en timing om vooruitgang te boeken inzake de opleidingsinspanning van 1,9% in het kader van het onderdeel "Opleiding van werknemers en werkzoekenden" van het Pact voor competitiviteit;
- Overleg te plegen met de sociale partners van de gemeenschappen en gewesten teneinde een interfederaal kader uit te werken voor stages en opleidingen in ondernemingen voor de leerlingen die cursussen volgen in de gekwalificeerde opleidingen zoals voorzien in het onderdeel "Versterkte synergie tussen beroeps- en technisch onderwijs en de ondernemingen" van het Pact voor competitiviteit.

Voorheen, per brief van 17 december 2013, had mevrouw M. De Coninck, minister van Werk, aan de Nationale Arbeidsraad het advies gevraagd over een wetsontwerp en diverse koninklijke besluiten tot invoering van een eenvormig socialezekerheidsstatuut voor de stelsels van alternerend leren en werken.

Op 27 januari 2014 werd aan de Nationale Arbeidsraad meegedeeld dat dit wetsontwerp, bij beslissing van de ministerraad van 24 januari 2014, echter werd geïntegreerd in het voorontwerp van wet houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance en dat ook de vier uitvoeringsbesluiten op dezelfde ministerraad licht werden gewijzigd en verbeterd. Bijgevolg hebben de Raden beslist het luik alternerend leren en werken in dit kader te bespreken. Dit dossier kadert volgens hen ook in het Europees aktiekader inzake werkgelegenheid voor jongeren, dat stelsels van alternerend leren en werken voor jongeren promoot, waaraan sociale partners meewerken.

Vervolgens heeft mevrouw M. De Coninck, minister van Werk, bij brief van 12 februari 2014 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profitsector. Dat ontwerp geeft uitvoering aan de vermindering van de loonkosten die in het kader van het competitiviteitspact is voorzien voor de socialprofitsector.

2 Standpunt van de raden

De Raden merken op dat zij, met betrekking tot onderhavige adviesaanvraag, onverminderd hun principiële standpunten, in dit advies enkel uitspraak doen over de elementen waarover unanimititeit bestaat.

2.1 *Met betrekking tot het alternerend leren en werken*

2.1.1 **Retroacta**

Per brief van 17 december 2013, heeft mevrouw M. De Coninck, minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen met betrekking tot een wetsontwerp en diverse ontwerpen van koninklijke besluiten tot invoering van een sociaal zekerheidsstatuut voor de stelsels van alternerend leren en werken.

Bovengenoemd wetsontwerp en de diverse ontwerpen van koninklijke besluiten kaderen in uitvoering van het advies nr. 1.770 van 25 mei 2011, waarin de raden een unaniem advies hebben uitgebracht waarin zij voor de verschillende formules van alternerend leren en werken een federale sokkel met minimumvoorwaarden inzake arbeidsrechtelijke en socialezekerheidsmateries formuleren.

In bovengenoemde adviesaanvraag geeft de minister aan dat verschillende delen van het advies nr. 1.770 niet werden overgenomen omwille van de evolutie op het vlak van de bevoegdheidsverdeling in het Vlinderakkoord en op vraag van de gemeenschappen en gewesten na regionaal overleg.

Het voorstel in advies nr. 1.770 is er gekomen in uitvoering van het advies nr. 1.702 van 7 oktober 2009, waarin de Raden hadden vastgesteld dat het percentage vroegtijdige schoolverlaters nog altijd significant is in België en dat ongekwalificeerde jongeren moeilijker een baan vinden. Alternerende opleidingen zouden voor hen een geschikt opleidingsinstrument kunnen zijn, maar door een wildgroei van allerlei alternatieven, elk met hun eigen statuut of sommige gevallen zelfs zonder duidelijke regels, ontstaat rechtsonzekerheid waardoor die stelsels niet uitnodigend zijn voor zowel werkgevers als jongeren. Om deze redenen hadden de Raden in dit advies het engagement opgenomen om in een tweede fase een eenvoudig, rechtszeker en transparant federaal draagvlak vast te stellen voor het geheel van de stelsels van alternerend leren die aan de gestelde criteria voldoen, om zo het alternerend leren uit te bouwen als volwaardige kwalificerende trajecten en het gebruik ervan door bedrijven, instellingen en sectoren verder te intensifiëren.

Bovengenoemde wetsontwerpen en ontwerpen van koninklijke besluiten werden, mits enkele wijzigingen, geïntegreerd in het voorontwerp van wet houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance en een reeks uitvoeringsbesluiten.

2.1.2 Standpunt van de Raden

a. Algemene beschouwingen

De Raden verwelkomen het initiatief dat is genomen om uiteindelijk teksten op te stellen die uitvoering geven aan hun vroegere advies.

Zij herinneren in de eerste plaats aan het eenparige advies nr. 1.770 dat zij op 25 mei 2011 gezamenlijk hebben uitgebracht en waarin zij een federaal draagvlak hebben vastgesteld met een generieke definitie en minimumvoorwaarden inzake sociale zekerheid en arbeidsrecht voor de verschillende formules van alternerend leren en werken.

Zij brengen ook in herinnering dat die harmoniseringsoperatie opnieuw rechtszekerheid en eenvoud wil creëren, zowel voor de werkgever als voor de leerling. Die rechtszekerheid moet ertoe leiden dat die stelsels aantrekkelijker worden voor de werkgevers en toegankelijker en zichtbaarder zijn voor de jongeren. Dankzij die zichtbaarheid zal er meer een beroep kunnen worden gedaan op stelsels van alternerend leren en werken, wat de problemen van de inschakeling van die jongeren op de arbeidsmarkt voor een deel zou ondervangen.

De Raden wijzen er nog op dat het advies dat de sociale partners destijds hebben uitgebracht het resultaat is van een langdurige oefening, waarbij de sociale partners op alle niveaus werden betrokken, om een echte vereenvoudiging door te voeren en een consensusvoorstel te doen. Zij hebben daarbij ook rekening gehouden met de ontwikkelingen en de werkzaamheden binnen de gemeenschappen en de gewesten. Het eenparige advies dat werd uitgebracht geeft dus evenwichtige oplossingen aan en vormt een onlosmakelijk geheel, waarvoor een volledige uitvoering van elk van zijn delen vereist is.

b. Standpunt van de Raden

De Raden hebben zich aandachtig gebogen over de ontwerp teksten – een wetsontwerp en verschillende ontwerpen van koninklijke besluiten – waarover hun advies wordt ingewonnen.

Zij constateren dat de voorgelegde ontwerp teksten op vele punten afwijken van hun advies nr. 1.770, en om die reden ook van de federale regeringsverklaring dat vooropstelde volledig uitvoering te geven aan dit advies, in volgende bewoordingen: “Met het oog op het bevorderen van het alternerend leren zal de regering, overeenkomstig het advies van de Nationale Arbeidsraad, het statuut van de mensen die de verschillende leervormen volgen op elkaar afstemmen, in overleg met de Gemeenschappen en de Gewesten en met naleving van de begrotingsneutraliteit”.

1) Generieke definitie

Zo wijzen de Raden erop dat, wat de inhoud van de generieke definitie betreft, de voorgelegde ontwerp teksten bepalen dat de alternerende opleiding met name moet voldoen aan de criteria volgens welke het opleidingsgedeelte op jaarbasis ten minste 150 lessen omvat voor de jongeren boven de 19 jaar, in plaats van 240 uren zoals in hun advies nr. 1.770 is vermeld. Verder bepalen de voorgelegde ontwerp teksten dat die alternerende opleiding moet overeenkomen met een gemiddelde arbeidsduur op de werkvloer van minstens 18 uren per week, in plaats van 20 uren zoals in datzelfde advies is vermeld.

De Raden betreuren die verlaging van de globale maandelijkse duur van opleiding en leertijd die op de werkvloer is vereist, wat de aantrekkelijkheid en de kwaliteit van het stelsel in zijn geheel op de helling zou kunnen zetten.

Zij pleiten dan ook voor het behoud van de ondergrenzen inzake opleiding die zij in hun advies hebben voorgesteld.

Zij wijzen er immers op dat de in hun advies aangegeven criteria voor een generieke definitie van de alternerende opleiding, en vooral de duur van de opleiding, een succes- en kwaliteitsgarantie zijn, zowel voor de jongere, die door middel van een dergelijke kwalificerende opleiding uitzicht heeft op een beroepstoekomst en een inschakeling op de arbeidsmarkt, als voor de ondernemingen, voor wie die opleidingscriteria een duidelijk bewijs van kwaliteit inhouden.

De Raden zijn bovendien verbaasd over het feit dat de definitie niet voorziet in een leeftijdsgrens om toegang te hebben tot de alternerende opleiding.

Zij herinneren dienaangaande aan hun advies nr. 1.770, waarin zij erop hebben aangedrongen dat de leerling die in een stelsel van alternerend leren wil stappen jonger dan 24 jaar moet zijn en dat hij die opleiding, behoudens afwijking, hoogstens mag voortzetten tot het einde van het jaar waarin hij 25 jaar wordt.

Zij dringen er bijgevolg op aan dat die leeftijdsgrens in de ontwerp teksten wordt opgenomen, om het begrip "leerling in alternerende opleiding" duidelijker te omschrijven.

2) Arbeidsrecht

De Raden hebben geconstateerd dat de uitvoering van het gedeelte over het arbeidsrecht volledig ontbreekt in de voorgelegde ontwerp teksten.

Zij betreuren dat ten eerste en herinneren eraan dat zij hun gezamenlijke advies in 2011 hebben uitgebracht en dat het sedertdien uitgevoerd had kunnen worden. De komende bevoegdheidsoverheveling naar de gemeenschappen en de gewesten kan volgens hen geen aanvaardbare rechtvaardiging zijn van die niet-uitvoering. Zij stellen ook vast dat de bijzondere wetten op de staatshervorming bepaalde arbeidsrechtelijke elementen die specifiek zijn verbonden aan de stelsels van alternerend leren en werken overdraagt naar de Gemeenschappen, en dit in strijd met het regeerakkoord van 1 december 2011 dat als voorafgaande opmerking bij hoofdstuk 3 "Details van de overheveling van bevoegdheden van de federale overheid naar de deelstaten" het volgende bepaalt: "De regels die tot het arbeidsrecht en de sociale zekerheid behoren blijven federaal, evenals de voorzieningen voor sociaal overleg en het loonbeleid." Temeer daar verschillende arbeidsrechtelijke regelingen vanuit de Gemeenschappen tot gevolg gaan hebben dat werkgevers gaan geconfronteerd worden met een bijkomende complexiteit, niet enkel wanneer ze in verschillende Gewesten actief zijn, maar ook wanneer ze in één Gewest (eventueel ook in een bepaalde bedrijfsvestiging) geconfronteerd gaan worden met verschillende arbeidsrechtelijke regelingen wanneer ze moeten werken met jongeren uit verschillende Gemeenschappen.

Zij herinneren er dus aan dat de federale overheid tot 1 juli 2014 de nodige bevoegdheden heeft om het advies van de Raden in zijn geheel uit te voeren. Dat is het meest problematisch voor de arbeidsrechtelijke materies die in hun advies nr. 1.770 zijn opgesomd, en vooral voor de arbeidsrechtelijke materies die nauw verband houden met het sociaalzekerheidsrecht.

3) Sociale zekerheid

Wat de sociale zekerheid betreft, merken de Raden op dat sedert hun advies van 25 mei 2011 een aantal elementen in het socialezekerheidsrecht werden ingevoerd, zoals de werkloosheidsregelgeving inzake beroepsinschakelingstijd en beoordeling van het actief zoeken naar werk, alsook de "Europese vakantie".

Zo constateren de Raden dat de regering het voldoende heeft geacht het probleem van de jeugdvakantie te regelen door middel van het stelsel van de Europese vakantie dat in 2012 werd ingevoerd.

Zij vinden dienaangaande dat het recht op de "Europese vakantie" het recht op de jeugdvakantie niet kan vervangen, omdat de toegangsvoorwaarden en de financiële gevolgen van die twee stelsels niet dezelfde zijn. Voor de dagen "Europese vakantie" heeft de werknemer recht op het normale loon, en dat vakantiegeld wordt beschouwd als de vervroegde betaling van een deel van het vakantiegeld van het volgende jaar; in het kader van de jeugdvakantie daarentegen heeft de werknemer recht op een uitkering van de RVA ten belope van 65 % van het begrensde brutoloon.

De Raden dringen dan ook aan op de uitvoering van hun oorspronkelijke voorstel, namelijk de opening van het recht op jeugdvakantie en de toekenning aan personen die een alternerende opleiding volgen van een recht op jaarlijkse vakantie op basis van de prestaties tijdens het vakantiedienstjaar overeenkomstig de gecoördineerde wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers.

Met betrekking tot de rechten op werkloosheidsuitkeringen hebben de Raden in hun advies nr. 1.770 een onderscheid gemaakt naargelang de alternerende opleiding met of zonder succes wordt beëindigd. In het eerste geval wordt de periode gedekt door een leerovereenkomst in aanmerking genomen voor de vervulling van de wachttijd, op voorwaarde dat de leerovereenkomst met succes werd beëindigd. In het tweede geval worden enkel de gewerkte dagen meegeteld voor de vervulling van de wachttijd.

De Raden zijn verbaasd over het feit dat hun voorstel niet is opgenomen in de ontwerp teksten, die alleen de gewerkte dagen in aanmerking nemen, zonder dat de beroepsinschakelingstijd evenwel minder dan 155 dagen mag tellen. Het doel van deze unieke sokkel is het statuut aantrekkelijker te maken. De maatregel zoals voorgesteld door de regering zou een achteruitgang betekenen voor een groot deel van de bestaande stelsels van alternerend leren. De Raden kunnen hier niet mee instemmen.

De Raden constateren verder dat in de voorgelegde ontwerp teksten een met succes afgeronde alternerende opleiding wordt gelijkgesteld met een positieve beoordeling van het actief zoeken naar werk.

De Raden zijn dienaangaande van oordeel dat het met succes voleindigen van een alternerend traject moet worden gelijkgesteld met twee positieve beoordelingen en dat dit bijgevolg toereikend is om het recht op inschakelingsuitkeringen te openen, onverminderd de normale bepalingen inzake opvolging van werkzoekenden in het kader van de inschakelingsuitkeringen.

De Raden herinneren verder aan het feit dat zij zich in hun advies nr. 1.770 hebben voorgenomen na te gaan "of de huidige RVA-reglementering en -praktijk, waarbij vrijstelling kan worden verleend van de toekenningsvoorwaarden voor het volgen van studies, moet worden bijgestuurd of aangepast, temeer omdat tijdens de werkzaamheden is vastgesteld dat die praktijk momenteel van regio tot regio verschillend kan zijn wat leidt tot rechtsonzekerheid."

In die optiek hebben zij aan het beheerscomité van de RVA gevraagd hierover voor werkloze jongeren zonder startkwalificatie een duidelijk en transparant voorstel uit te werken waarover zij zich zouden uitspreken.

Zij constateren dat daar nog geen gevolg aan werd gegeven en pleiten er dan ook voor dat het beheerscomité van de RVA zich actief buigt over dat vraagstuk, temeer daar rekening moet worden gehouden met nieuwe elementen, zoals de instelling van de "jongerengarantie", die de Europese Raad in april 2013 heeft aangenomen.

Zij betreuren ten eerste dat gebrek aan uitvoering en drukken de wens uit dat ook dat punt wordt uitgevoerd.

Zij herinneren er ook aan dat zij met betrekking tot de kinderbijslagregeling en het plafond van de leervergoeding voor de meerderjarige leerlingen in hun advies nr. 1.770 hebben geconstateerd dat het plafond sinds 1997 niet meer was geherwaardeerd, terwijl de leervergoedingen wel waren opgetrokken waardoor sommige meerderjarige leerlingen hun recht op kinderbijslag verloren. Gelet hierop en vanuit de optiek de stelsels van alternerend leren en werken aantrekkelijker te maken, waren de Raden van oordeel dat deze inkomensgrens kon worden opgetrokken tot op de helft van het gewaarborgd minimuminkomen voor jongeren van 21 jaar.

Gelet op de komende overheveling van die materie naar de deelentiteiten pleiten de Raden ervoor dat onverwijld maatregelen worden genomen om dat punt uit te voeren.

Ten slotte wijzen de Raden er andermaal op dat de voorstellen die zij in hun advies nr. 1.770 inzake sociale zekerheid hebben gedaan, gebaseerd zijn op de neutraliteit van de kosten en dat dit element essentieel is voor de aantrekkelijkheid van de beoogde regelingen.

Zij drukken dienaangaande de wens uit de garantie te krijgen dat het genoemde beginsel op alle niveaus wordt nageleefd en dringen erop aan dat de bevoegde overheden dat beginsel verduidelijken in de memorie van toelichting van de wet.

Tot besluit verzoeken de Raden de regering met aandrang dat de regeling dringend en nog tijdens deze zittingsperiode ten uitvoer wordt gelegd en dat hun advies nr. 1.770 volledig wordt uitgevoerd – en dit wat de drie bestanddelen ervan betreft, namelijk de generieke definitie om alle situaties van alternerende opleiding die de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de Nationale Arbeidsraad beogen te kunnen omvatten, het gedeelte over de sociale zekerheid en het gedeelte over het arbeidsrecht – door een kwalificerend en kwaliteitsvol statuut te ontwikkelen dat een optimale overgang naar de arbeidsmarkt mogelijk maakt, en om het stelsel van het alternerend leren en werken in België nieuw leven in te blazen door het voor alle betrokken actoren zekerder en transparanter te maken.

2.2 Met betrekking tot de andere elementen uit het competitiviteitspact

2.2.1 Met betrekking tot de opleidingsinspanningen

In de adviesaanvraag over het voorontwerp van wet houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance en een reeks uitvoeringsbesluiten, worden de sociale partners opnieuw opgeroepen om in overleg met elkaar een analyse te maken van de modaliteiten en timing om vooruitgang te boeken inzake de opleidingsinspanning van 1,9% in het kader van het onderdeel "Opleiding van werknemers en werkzoekenden" van het Pact voor competitiviteit.

Wat dat aspect betreft, herinneren de Raden eraan dat de sociale gesprekspartners, gelet op de sterk uiteenlopende cijfers met betrekking tot de opleidingsinspanningen, in 2013 overeengekomen zijn om zo vlug mogelijk een nieuwe methodologie te ontwikkelen voor de opvolging van de opleidingsinspanningen van de ondernemingen. Daarmee spreken zij zich niet uit over de wijzigingsvoorstellen in het voorontwerp van wet met betrekking tot artikel 30 van de wet van 23 december 2005 betreffende het Generatiepact, en met name over de wijzigingen m.b.t. § 2bis.

2.2.2 Met betrekking tot de zones in moeilijkheden

Het voorontwerp van wet schrijft voor dat, in geval van collectief ontslag (dat één of meer vestigingen treft van één of meer ondernemingen gelegen in een zone van 20 km² en binnen een cirkel met een straal van maximaal 5 km), het gewest waarin één of meerdere getroffen vestigingen zijn gelegen, binnen een termijn van drie jaar aan de minister bevoegd voor Financiën een steunzone met een toepassingsperiode van maximum zes jaar kan voorstellen op voorwaarde dat het betrokken gewest een samenwerkingsakkoord met de federale regering heeft gesloten. Elk gewest kan slechts voor een maximaal aantal gevallen van "collectieve ontslagen" steunzones voorstellen. Elke steunzone moet zich binnen een maximale straal van 40 km van de getroffen vestigingen bevinden.

In dat verband drukken de sociale partners de wens uit dat bijzondere aandacht uitgaat naar de kwestie van de grensoverschrijdende implicaties, d.w.z. wanneer een zone waar zich een collectief ontslag heeft voorgedaan die binnen een straal van 40 km gelegen is, ook betrekking heeft op een andere regio.

2.2.3 Met betrekking tot de lastenverlaging voor de socialprofit

De Raden constateren dat de federale regering er zich via dit pact ertoe verbonden heeft geleidelijk aan 1,350 miljard euro te besteden aan arbeidskostverminderingen. Hiervoor wordt telkens vanaf 2015, 2017 en 2019 een budget van 450 miljoen euro vrijgemaakt. Volgens de regering zal dat budget worden besteed voor één derde aan een versterking van het forfait van de structurele lastenverlagingen (waarvan 80% voor de profitsector en 20% voor de socialprofit), voor één derde aan de opwaardering van de lage lonen en voor één derde aan de sectoren die onderhevig zijn aan internationale concurrentie en hoge loonkosten.

In het voorgelegd voorontwerp van wet wordt in die zin een versterking van het forfait van de structurele lastenverlaging voor de profitsector voorzien. De tegenhanger voor de socialprofit (20% van 150 miljoen euro) zal worden geregeld door een verhoging van de dotatie Sociale Maribel met 30 miljoen euro voor de jaren 2015, 2017 en 2019. Hiervoor is momenteel een ontwerp van koninklijk besluit ter advies voorgelegd aan de Nationale Arbeidsraad.

Met betrekking tot het luik dat voor de social profit via de Sociale Maribel zal worden gerealiseerd, wijzen de Raden op de specifieke economische situatie van de sector beschutte tewerkstelling.

De Raden vragen om voor de sector van de beschutte werkplaatsen de helft van de Sociale Maribel middelen vrij te stellen van de verplichte aanwending voor de financiering van bijkomende tewerkstelling.

De Raden vragen concreet een aanpassing van artikel 49, vijfde lid, 1° van het Koninklijk Besluit van 18 juli 2002 houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector als volgt:

"1° in de sector van de beschutte werkplaatsen de bijdrageverminderingen die overeenstemmen met 252,51 euro in 2015, 259,51 euro in 2017 en 266,51 euro in 2019 per kwartaal vrijgesteld van de verplichte aanwending voor financiering van bijkomende tewerkstelling."

2.2.4 Met betrekking tot de aanpassing van de lageloongrens in de structurele lastenverlaging

De Raden stellen vast dat artikel 2, 2° van het voorontwerp van wet voorziet in een geleidelijke optrekking van de lageloongrens in de structurele lastenverlaging. Voor de concrete modaliteiten van die aanpassing, wordt mandaat gegeven aan de Koning.

Uit de tekst van het voorontwerp van wet kan echter niet worden afgeleid of die verhoging van de lageloongrens van toepassing zal zijn op zowel de werknemers van categorie 1 als die van categorie 2 en 3. Daarnaast zijn ook de uitvoeringsbesluiten over dit luik niet toegevoegd aan de adviesaanvraag.

Opdat hierover duidelijkheid zou bestaan, en onverminderd de principiële standpunten, vragen de Raden op welke manier deze bepaling concreet zal worden uitgevoerd en of de uitvoeringsbesluiten hem kunnen worden overgemaakt.

2.2.5 Met betrekking tot de welvaartsaanpassing

De Raden stellen vast dat ten gevolge van artikel 11 en 12 van het voorontwerp van wet, met betrekking tot het mechanisme inzake welvaartsvastheid, voortaan wordt voorzien dat, in geval de bevoegde raadgevende organen geen advies geven voor 15 september van het jaar waarin de beslissing moet worden genomen, een mechanisme in werking treedt dat voorziet in de gedeeltelijke automatische aanpassing van de uitkeringen aan de welvaart, en dit zowel voor het werknemers-, zelfstandigen- als bijstandsstelsel.

Onverminderd de principiële standpunten constateren zij dat de automatische mechanismen op de drie stelsels van toepassing zijn:

- vanaf 1 januari van het eerste jaar van de tweejaarlijkse periode voor de verhoging van de grenzen die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de inkomensvervangende uitkeringen;
- vanaf 1 september van het eerste jaar van de tweejaarlijkse periode voor de aanpassing van de forfaitaire en niet-forfaitaire uitkeringen.

In de Memorie van Toelichting wordt dit mechanisme voor het zelfstandigenstelsel expliciet uitgelegd. Zo wordt onder andere vermeld dat de toe te passen aanpassingen en verhogingen overeenstemmen met het dubbel van de percentages die gebruikt worden voor de berekening van de welvaartsenveloppe voor één jaar. Deze uitleg wordt niet expliciet herhaald voor de werknemersregeling en de sociale bijstand. De Raden gaan er echter van uit dat de toelichting voor het zelfstandigenstelsel ook geldt voor het stelsel van de werknemers en de sociale bijstand, aangezien de Memorie van Toelichting stelt dat in deze stelsels "een gelijkaardig automatisch mechanisme" voorzien wordt.

Woonden, onder het voorzitterschap van de heer P. WINDEY, voorzitter van de Nationale Arbeidsraad, de gemeenschappelijke plenaire vergadering van 25 februari 2014, bij:

Leden van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

Lid benoemd op voorstel van de representatieve organisaties die de ambachten, de kleine en middelgrote handelsondernemingen en de kleinindustrie vertegenwoordigen:

mevrouw DEITEREN

Lid benoemd op voorstel van de landbouworganisaties:

de heer HAYEZ

Lid benoemd op voorstel van de federale socialprofitsector in België:

de heer VANDER ELST

Leden benoemd op voorstel van de representatieve organisaties die de arbeiders vertegenwoordigen:

Algemeen Belgisch Vakverbond: mevrouw DE BACKER en de heer STRUYF

Woonde de vergadering bij als deskundige van de Raad:

mevrouw VANMOERKERKE

Leden van de Nationale Arbeidsraad:

Werkgeversorganisaties:

Verbond van Belgische Ondernemingen: de heren BUYSSE en VAN DAMME

Middenstandsorganisaties: mevrouw DEITEREN en de heren CABOOTER en ISTASSE

Belgische Boerenbond: de heer BOTTERMAN

Unie van socialprofitondernemingen: mevrouw SLANGEN en de heer VANDER ELST

Werknemersorganisaties:

Algemeen Belgisch Vakverbond: mevrouw DUROI

Algemeen Christelijk Vakverbond: de heren SERROYEN en VERJANS

Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België: de heer VALENTIN

Woonen de vergadering bij als deskundigen van de Raad:

de dames HELLEBUYCK, VANDERVELDEN en VERMEERSCH en de heren DE MEESTER en VANDER LINDEN